

go łoju i świeżego mięsa; świnie zaś i owce, jako też skóry wołowe, rogi, sierść i topiony łoju, pod pewnemi tylko warunkami. (D. W.)

— W przeszłym tygodniu w Kościele Archikatedralnym Śgo JANA JX. Jagodziński Prefekt Instytutu Głuchoniemych i Ociemniałych pobłogosławił w mowie migowej związek małżeński dwojga głuchoniemych, P. Czesława Czernickiego, syna byłego Majora b. wojska Polskiego, z Panną Józefą Sienkiewicz.

— (A. n.) W dniu 11 b. m., w mieście Łomży, pobłogosławiony został związek małżeński, Majora Kałuskiego Pułku Piechoty, Alexandra *Uszakowa*, z Panną Antoniną *Obuchowską*, Córką zasłużonego w Sądownictwie ś. p. Kazimierza i Doroty z Appelów *Obuchowskich*. Po dopełnionym obrzędzie ślubnym, po godzinie 7ej wieczorem, Państwo Młodzi odbierali życzenia Przyjaciół w Domu JW. Prezesostwa *Nowińskich*, w którym Sierota znalazła przytułek, gościnność i macierzyńską opiekę. — Nowożeńcy w tych dniach udają się na mieszkanie do Kazania, unosząc z sobą w drogę nowego życia tysiączne błogosławieństwa Przyjaciela. — **

— (Art: n.) Dziś w handlu mamy papier z literami przejrzystymi, na którym dzieci uczą się kalligrafii. W Instrukcjach Komisji Edukacyjnej, jeszcze pod koniec XVIII wieku wydanych, czytamy dosłownie: „Papier woskowany, na którym dzieci formują charakter na wzór liter z pod papieru przebijających się, dość dobrym jest sposobem przyuczania się do dobrego pisania.” Przyznać należy, iż papier dzisiejszy jako niewoskowany i nieulegający usuwaniu się z tak nazwanego forszyftu, jest lepszy, bo już sam jest forszyftem. Dawniejsza metoda miałaby chyba to do siebie lepszego, że litery czarne z pod papieru woskowanego przebijające, były wyraźniejsze aniżeli litery dzisiejsze, sposobem prawie znaków wodnych występujące. — B. G.

— Pisma nasze, podniosły ważne dla ogółu pytanie, co do używania torfu na opał, w który nasz kraj tak bogato obfituje; pisały o różnych miejscowościach gdzie wynaleziono pokłady głębokie tego paliwa; niewspomniano jednak dotąd, o bardzo obfitej a najbliższej *Warszawy* położonej, bo o dwie tylko mile w straży Sieraków lasach rządowych. Ś. p. Piotr Steinkeller, któremu kraj nasz ma wiele do zawdzięczenia, po zbadaniu obfitości pokładu torfowego w straży pomienionej, kilkadziesiąt tysięcy włożył na wykarczowanie i wykrudowanie wielkiego *obszaru*, a następnie rozpoczął, po zrzuceniu rumówki, do wydobycia torfu. Pod wierzchem jest gatunek więcej roślinnego, pomieszany jeszcze z korzeniami nie przetrawionemi, przez co wydaje nieprzyjemny odór; do gorzelni jednak używałem go z korzyścią. Niższe pokłady, mają pozor zupełnie węgla kamiennego, ze szklistym odłamek, i ten wybornie się pali, daje płomień i ciepło; używałem go do ogrzania pieców i nakołminach jak i do kuchni Angielskiej. Ś. p. Steinkeller stracił na tem przedsięwzięciu (r. 1839-1841) bo niemógł zwalczyć przesądów co do używania torfu. Dziś zwracamy uwagę na tę kopalnię nie przebraną, a tak blisko położoną naszego miasta. Wz.

— W miesiącu Październiku, jak mówi *Ekonomika*

ziemianka: „Należy stawy rozporządzić, karpie przesadzać do stawów, na jeziorach łowić i do sadzawki na kuchnię przysposabiać”. Ta instrukcja, obok wielu innych, dowodzi jakie znaczenie miało niegdyś rybołówstwo, w gospodarstwie tujejszem. Olbracht *Strumiński* powiada: „że tam gdzie rybołówstwo miało wzięcie, gospodarze wiejscy ustawicznie się w wodzie płótkali jak czaple, z kabatów niezwałoczyli się nigdy, w *skórniach* (skórzanych spodniach) ustawicznie chodzili o stawach tylko i o wodzie myśląc, przeto też ci osłowie? (słowa Strumińskiego), śmierdzili rybami jak wydry. Kiedy spuszczano stawy, Pan nie zajął dać częstkę ubogim ludziom, którzy przy łowieniu się napracowali i naziębili; darzył ich płóćkami (za cóż osłowie?) i przez szpary patrzył jak jeden i drugi chował ryby do biesagów pod kabat, tkął je w boty, zanadrsa i czapkę, lub załamawszy łeb szczuće, porzucał ją gdzie na boku, a wieczorem przychodził je zabierać lub posyłał po to żonę lub dzieci”. Pomijamy słabą moralną stronę tej ostatniej praktyki, ale za czem obstawiamy, to za koniecznością gospodarnego zużytkowania wszelkich wód jakimi natura kraj nasz uposażyła.

— Jedną osobliwość oglądaliśmy niedawno. Wracający ze Szczawnicy, przywiózł bochenek sera owczego, który wyrabiają górale pasący owce na najwyższych szczytach Tatrzańskich. Ser ten wyborny i nadzwyczaj tłusty, w *Kolibach* swoich obwędzają dla tego ażeby nie pleśniał. Zachowuje się go też na użytk bez żadnego okrycia. Rzadkość tego gatunku sera, że go nawet, w bliższym daleko gór, Krakowie nieznają, pochodzi ztąd, iż z udoju Majowego małego górale wyrabiają, bo tylko od dwudziestu do trzydziestu bochenków okrągłych a płaskich, które sprzedają po 1½ reńskiego czyli sześć złotych polskich.

— Z powodu okazywanych widoków stereoskopowych w Resursie Obywatelskiej wspomniemy: iż już przed kilku laty podobne mieliśmy widowisko w hotelu niegdyś Gerlacha. Wystawiono wówczas widoki Europy i Afryki; było także parę innych mniejszych wystaw podobnych w czasach na Nalewkach, ale ta do obecnej wystawy zachodzi z niemi różnica, że krajobrazy były na papierze, a terazniejsze są na szkle, że tamte były w sposobie Kosmoramy urządzone a te są w apparatusach, i nakoniec że terazniejsze światłem gazowym są oświetlone. Wszystko to za dzisiejszą wystawą bardzo przemawia.

— W zakładzie fotograficznym P. Brandel i Spółki, wykonany został portret JW. JX. Michała Marszewskiego, Biskupa Dyeceji Kujawsko-Kaliskiej.

— W ogrodzie Saskim jak zwykle na jesieni, przystąpiono do obcinania suchych gałęzi drzew.

— Gmach Sądu Apellacyjnego obecnie na zewnątrz jest odnawianym.

— *Wileński Wiestnik* donosi, iż w Gubernji Kowieńskiej pokazała się zaraza Syberyjska, na którą zmarło dwoje ludzi. Zaraza na bydło także się objawia. Według wiadomości otrzymanych, padło do 400 sztuk tegoż.

— Podpisana, utrzymująca Pensję prywatną żeńską dla dzieci wyznania Mojżeszowego, niniejszem zawiadamia szanownych Rodziców i Opiekunów, iż zapis uczennic rozpocznie się 15go b. m. Rodzice ma-

Cialdini, Leotardi i Sanforno, oraz Prefekt Bolonji, P. Corwero. — Wkrótce spodziewany był tam także Poseł Francuzki Baron Malaret. — Wiadomość o okazaniu się cholery w Trjesście skłoniła municypalność Wenecką do zaprojektowania środków zapobiegających szerzeniu się zarazy. Jednym z głównych, proponowanych przez ową municypalność było zupełne zamknięcie Wenecji, co przyczyniłoby się jedynie do zniweczenia i tak już nader ograniczonego ruchu handlowego. — Król zrobił wycieczkę z Turynu do Valdieri, ale przed powrotem do Florencji zwiedził raz jeszcze swą starą stolicę. (N. P. Z.)

Ostatnie Wiadomości.

Król i Królowa Portugalscy, odwiedzwszy Cesarza i Cesarzową Francuzów w Biarritz, opuścili tę rezydencję d. 10go b. m., udając się w dalszą drogę do Bordeaux. JJ. CC. Moście przeprowadzali dostojnych podróżnych do dworca kolei żelaznej.

„Monitor” wieczorny z 10go donosi, że w skutku uchwały Komisji pod prezydencją Cesarzowej, Minister spraw wewn., polecił oprócz więzienie Roquette, a młodych więźniów tamecznych porozdzielać po kolonjach wiejskich.

Dzienniki Berlińskie twierdzą, że P. Bismarck doznał jak najserdeczniejszego przyjęcia od Cesarza Napoleona, i że stosunki pomiędzy Francją a Prusami są i pozostaną jak najlepsze. — Pruska korweta *Vine-ta* została wystaną dla obrony interesów Niemieckich na wodach Południowo-Amerykańskich.

Podług doniesień z Florencji, 9go b. m., Król Włoski mianował 32 senatorów. — Mgr. Merode ma być niebezpiecznie słaby. (Ind. Bel.)

— **ROZMAITOŚCI.** — W Londynie niedawno odkryto, iż szczury piją piwo; pewien kupiec w izbie znalazł dwóch szczurów przy kwarcie *scotch* ale wypróżnionej, zupełnie upojonych. Trunek jednak ten tak na nich podziałał, iż wkrótce zdechły. — Pewien Jegomość w południowych Węgrzech, cierpiąc na ból głowy w upały, wymyślił szczególne lekarstwo, zjadał pół ogromnego kawona, a wyrażony owoc wkładał na głowę zamiast czapki; w każdym razie taniej go to kosztowało niż jakieś galwanizowane opaski metalowe na głowę, które jako specyfik od bólu głowy ktoś wymyślił w Paryżu. Ten Jegomość tak przyzwyczaił się do tego szczególnego nakrycia głowy, że w lecie najczęściej chodził w kawonowej łupinie, zamiast czapki, a nawet gości w takim stroju przyjmował. — Powiadają, że porachować włosy na głowie rzecz niepodobna; znalazł się wszakże jakiś Niemiec, niesłychanej cierpliwości, co się podjął tego mozolnego zadania i obliczył włosy na głowie 4ch kobiet. Podług jego obliczeń, blondynka miała 140,419 włosów, szatynka 109,440, brunetka 102,260 a ruda 83,740. Waga tych włosów była mniej więcej jednakowa i dochodziła do 14 uncji z jednej głowy. — Nędznego bazgracza, którego komedję wysykano pocieszał przyjaciel: „Sykali wprawdzie przez całą sztukę, ale to jedynie dla tego, że był szmer, a niechcieli stracić ani jednego wyrazu.” „Ale sykano także, gdy ktoś zawołał *Autor!*” „Bo wiedzieli, że ty nim jesteś, po cóż ta powtórna wiadomość!”

Przyjechali do Warszawy:

Bardziński Piotr Ob: z Gostynia nr 625; Dzierzbicki Artur Ob: z Tkaczewa nr 585; Iżycki Hen: Ob: z Krześlina nr 1774; Moszczyński Kont: Ob: z Włocławka nr 2409; Ulatowski Walenty Sędzia Trybunału z Siedlec nr 625; Wielogłowski Julusz Ob: z Blizina nr 634; Załuski Fran: Ob: z Dobrzyńca nr 1334.

Wyjechali: Godlewski Ant: Ob: do Kamionny; Szlubowski Stan: Ob: do Radzyna; Wojczyński Leon Ob: do Żubny; Zawisza Jan Ob: do Włocławka.

Przyjechali koleją żelazną: Brzeziński Józ: i Kaz: Obroncy przy Senacie z Wiednia nr 495; Goltz Adam Członek Rady Wychowania z Wrocławia nr 1346; Suchodolski Edm: Hr: z Wiednia nr 484.

Wyjechali koleją żelazną: Budziszewski Stan: Urzędnik Zarządu JW. Jenerał-Policmajstra do Niemiec; Von Goldman Adjutant JW. Główno dowodzącego do Berlina; Kwaśnicki Jan Doktor do Krakowa; Lejtchman Józef Doktor do Konstantynopola; Hr: Ożarowski Adam Radca Stanu do Niemiec; Popiel Winc: Ob: do Krakowa.

Dolina Szwajcarska.

W Niedzielę dnia 3 (15) b. m., **Wielka Orkiestra** w Salonie grać będzie, oraz **Wielki Fajerwerk i Illuminacja** całego ogrodu. Początek o godzinie 5ej po południu. Cena wejścia od Osoby Kop: 50. (16,285).

OSTRYGI Ostendzkie świeże, codzień nadchodzą do Handlu Win i Delikatesów **Antoniego Stępkowskiego.**

(Nr 15067).

Teatr Wielki. Dziś, *Judyta*. Trajedja biblijna. (Drugie przedstawienie *Pani Histori*). — Jutro, *Faust*. Opera. (Abonament zawieszony).

Teatr Rozmaitości. Jutro, *Pan Goldhab*. — *Nikt mnie nie zna*.

Ceny Targowe Warszawskie. — Dnia 11 b. m. płacono: Za korzec pszenicy od rs. 4 k. 80 do rs. 7 k. 5; żyta od rs. — k. — do rs. 4 k. 50; owsa od rs. 2 k. 25 do rs. 2 kop. 40; gryki od rs. 3 k. 45 do rs. 3 k. 75; kartofli od rs. 1 k. 5 do rs. 1 k. 20.

Okowity próby 10, płacono dnia 11 b. m., za wiadro od rs. 2 k. 68 do rs. 2 k. 75^{3/4}; za garniec od rs. — k. 87^{1/2} do rs. — k. 90.

Kurs Giełdy Warszawskiej. — D. 13 Październ: r. b.: za obligi skarbowe 100 rs. oprócz kuponu, żądają rs. 84 k. 85^{3/4}, dają rs. — kop. —; za listy zastawne 3go okresu oprócz kup: za 15 rs. żądają rs. 12 k. 71^{1/2}, dają rs. 12 kop. 68^{1/2}; za nową Rossyjską pożyczkę premiovą z roku 1865 (oprócz kup) oryg: żądają rs. 110 k. —, dają rs. 109 k. 50; Metaliki Lutowe żądają rs. 100 k. 33, dają rs. 100 kopiejek 17; Metaliki Sierpniowe — żądają rs. 100 kopiejek 17, dają rs. 100 kop. —; za bilety Banku Cesarstwa, oprócz kuponu, żądają rs. 92 k. 50, dają rs. — kop. —; za akcje drogi żelaznej Warszawsko-Bydg: po rubli sr. 100, żądają rs. 73 k. 25, dają rs. — k. —; za akcje Drogi żelaznej W.-W. za sztukę żądają rs. 78 k. —, dają rs. — k. —; za akcje Głów: Tow: Rossyjski: Drog żelaznych żądają rs. — k. —, dają rs. 123 k. 50; za akcje kolei żelaznej Warszawsko-Terespolskiej żądają rs. 100 kop. 50, dają rs. 100 k. —; za Obligacje cząstkowe z r. 1835 po złp. 500, dają rs. 103 k. 25; za certyfikaty Banku na oblig: cząst: lit: A. po Złp. 300 dają rs. 52 k. 50; lit: B. po Złp. 200 bez kuponu, dają rs. 27 k. 25 (z kuponami dają rubli srebrnych 34 kop. —); za dowody Komis: Centr: Likwid: dają rubli srebrnych 6 kopiejek 15; za Pożyczkę Ros: 5tą z r. 1854 oprócz kuponu, żądają rs. 90 k. 29^{1/6}, dają rs. — k. —; za oblig: Głów: Tow: Ros: drog żelaz: po fran: 2,000, żądają rs. —, dają rs. 93 k. 25. — Pół imperjały rossyjskie płacono rs. 6 k. 25. Dukaty hol. nowe płacono rs. 3 kop. 65. — Wartość kuponu bieżącego od obligów skarbo: rs. — k. 14^{1/6}; od listów zastawnych k. 18^{1/2}; od stey Pożyczki Rossyjskiej z roku 1854 rs. 2 kop. 45^{3/6}.